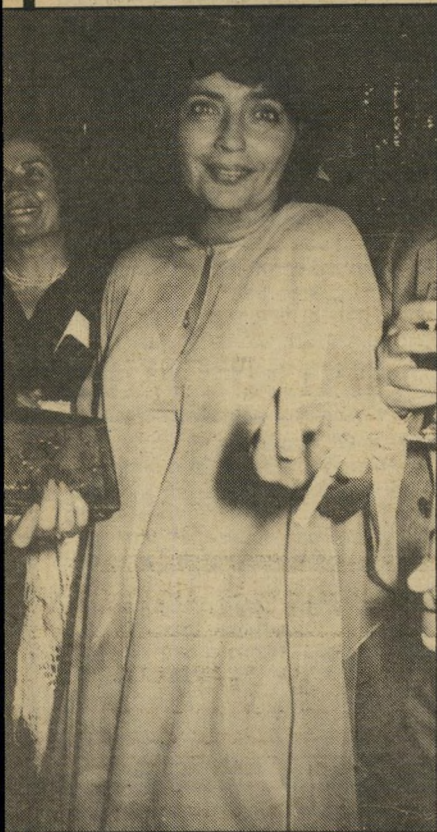
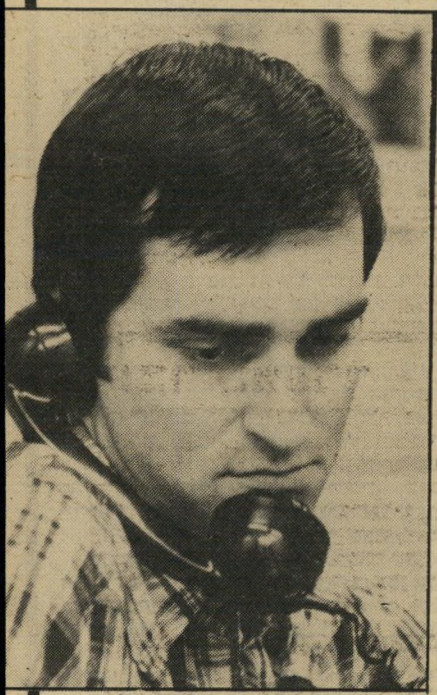

אבשלום קור מודיע

עדנה פאר בדר

איציק שור בתור

הסיפור המלא על "ליל הסכינים הארוכות" בגליציה"

ערוכים בצורה

מהי עמדתו בנושא אקטואלי זה או אחר. בן-גור, המגיש לסיוריו את תוכנית הבוקר הפופולארית נכון לעכשיו, התבטא בתחילת חודש יולי, כי חלפו שלושים ימי לחימה ומלאו שלושים יום למיסגרות השחורות המופיעות בעיתונים. הוא הוסיף מתקרי דו בהוראת שר הביטחון, אך הוחרז כעבור 20 יום, בהתערבות רפול. בן-גור הוא עובד קבוע בתחנה.

עובדים בכירים בתחנה יודעים לספר ש- יועץ שר הביטחון לענייני תיקשורת אורי דן, עקף את הרמטכ"ל, התקשר ישירות לתחנה ואיים על אנשיה בסיגנון. של "געיף אתכם". אנשי משרד הביטחון מפעילים לחץ שלא לשדר תוכניות מסוימות.

דיווחים

על שלום

ביום הראשון שעבר התקיימה בליש- כת הרמטכ"ל פגישה שיגרתית של הפורום לענייני אקטואליה. בשיחת תידורן זו נכחו מפקד גליציה צבי שפירא, וסגנו אילון שלו, ועובדים בכירים אחרים של התחנה: יואב קוטנר, יוסי עוורד, יוסי עבדי, עדנה פאר, איציק בן-גור, אלכס אנסקי, שמואל נחשתן, דני וסלי ופינחס עידן.

לצוות הקבוע נוספו שני עובדים וזוטר- רים: אבשלום קור ועורך תוכניות האומר- עימנאל הראובני.

השניים זומנו על פי הוראה מיוחדת מ- לישכת הרמטכ"ל, ובגליציה"ל חושדים שהיה זה אחרי התערבות של אנשי שרון. מייד בתחילת השיחה הובהר לנוכחים מדוע זומנו השניים.

קור, המופיע בתוכניות טלוויזיה בידור- יות, פתח את הפגישה בטענה שלצה"ל לא היתה תחנת-שידור במילחמה האחרונה. הוא טען שאינו יכול להבין כיצד בכל בוקר נפתחים שידורי התחנה בנושאים מדיניים עדינים כמו "הפלוטרה" שאילו נכנס צה"ל בלבנון, הוא היקשה מדוע לא נפתחים השידורים בדיווח על כך שיש ביטחון בגליל, ילדים יכולים לשחק ללא פחד ברחובות, וצעירות יכולות לשוב ולהש- תף בחופי צפון-הארץ.

בית-דין

שדה

אנשי התחנה ישבו המומים. הר- רמטכ"ל האזין ולא הגיב. קור המשיך וטען שבגליציה"ל ישנם שני סופרים של רבי-מכר. האחד בן-גור והשני קור עצמו. שבאחרונה פירסם ספר הלצות. קור התלוצץ נן שבן-גור השמאלני מקבל שש שעות שיר דור שבועיות. בעוד שהוא קור, שדיעותיו מקורבות לדיעות: הממשלה ושר הביטחון. אינו מקבל אפילו שעת שידור אחת. ה- שדרנית עדנה פאר, שבזכות רפול הגיעה לגלי צה"ל, לא התאפקה ואמרה: "מה זה פה, בית-דין שדה? על מה שופטים אותנו?"

וכאילו כדי לחזק את דבריו קור, צילצל הטלפון בחדרו של רפול. על הקו היה שר הביטחון, שביקש לדעת אם אנשי גלי- צה"ל נמצאים אצלו לבירור.

עימנאל הראובני, טען בתורו, שלא היה צריך לשדר את תוכניתו של מיכה שגיר על סירת גולני, משום שמפקדה היה ג'וני הרניק, שנפל בכיבוש הבופור, ושדיר- עותיו היו קרובות לשלום עכשיו.

הפגישה הסתיימה. צבי שפירא לא יכול היה לומר את דברו. רפול ביקש משני ה- אורחים שיגישו לו את כל פירוט טענותי- הם, עם ציוני תאריכים ושעות שידור.

כעבור יומיים נפגש שוב הפורום עם הרמטכ"ל לפגישה מיוחדת, ובה הם הוימו את טענות שני העובדים הזוטרים. הפורום תולה תיקות בכך שרפול יימנע מלהתי- ערב בעבודת התחנה, וישאיר את העבודה השחורה לאנשיו של שרון, אך כאשר יגיע החומר המבוקש לידיו של רפול, הוא יוכל, אם ירצה, למנות קצין-הוקר, אז יתחיל מחול שדים, שיזכיר את ימי השתוללותו של ג'ו מק-קארתי, שראה "אדומים" בכל פינה.

(המשך בעמוד 68)

התחילו לחתוך דיווחים על דברי היילים לוחמים.

כך, למשל, לא הותרו שידורי ראיונות ש- ערך יעקב אגמון במסגרת שירות המילור- אים שלו עם היילים שדיעותיהם לא מצאו- חן בעיני שר הביטחון או הרמטכ"ל. כך נפסל לשידור ראיון עם קצין דתי שסיפר

הייתי רוצה שבמלחמה הבאה יהיה לצה"ל רדיו משלו, כי במיל- חמה זו היה רדיו לאש"ף" כך פתח העיר- תונאי הימני, אבשלום קור, את הפגישה בין הרמטכ"ל, רפאל איתן, והפורום ל- ענייני אקטואליה של תחנת גליציה"ל. רפול האזין בקשב לטענות החמורות

הרמטכ"ל ודן שיהון הודח

שהוא היה צריך לשכנע את חייליו לצאת ולהילחם על כיבוש בביש ביירות-דמשק. פרשנות צבאית יומית של העיתונאי זאב שיף נפסלה אף היא.

שם חשוד

ומילה לא זהירה

כשהופיעו בעיתונות מודעות הענק, די, ובהן חתימות של אלפי מתנגדי המלחמה בצפון, היה מי שטרח לעבור עליהם ולבדוק שמא לא התומכים שם אנשי התחנה. כאשר אותר שמו של אחד, קובי מידן, זומן הקריין לשיחת-בירור. הוא הסי- ביר שלא הוא חתם על העצומה, אלא, כפי הנראה אדם בשם זוהל לסלו. מיכתב למע- רכת, שפורסם בעיתון הארץ, שתמד בגיר- סתו של מידן, שיכנע לבסוף את ראשי התחנה, בינתיים יצא קובי מידן המוכי- שר לחופשה ארוכה.

לא שפר מזלו של איש-המילואים אריאל כהן, עורך ומגיש תוכנית-מוסיקה קלא- סית, כאורה הוא חתם על העצומה. כשנש- אל על כך, הודה שהוא אכן חתם, לפני שגויים למילואים. בעיקבות זאת הוחלט להעבירו ליחידה אחרת, על-פי הוראה של שר הביטחון (העולם הזה 2340).

הבא בתור היה הסופר יצחק ("איציק") בן-גור, שהדמויות בספריו הן שמאלניות. אך הוא עצמו נוהג להתחבא מאחרי חוקי התקשיר, כעובד מדינה, כשהוא נשאל

הששמיע קור, המועסק כעורך-עריכה בתח- נה, ערב הפגישה הגיעה הוראה מלישכת הרמטכ"ל לצרף את קור לפורום בכירי- התחנה, כשסיים קור לומר את דבריו, ביקש רפול שהם יועברו לכתב להמשך הטי- פול.

בגליציה"ל כבר מריחים את השלב הבא במאבק על חופש הביטוי בתחנת השידור הצבאית: מינוי קצין-בדוק שיחקור את טענות קור, כולל בדיקה אידיאולוגית של מי מהשדרים ומהעורכים יצג בתוכניות ש- שודרו, "דיעות פרו-אשפיות", כטענת אנשי הימין בתחנה. בינתיים התבקש מפקד גליציה"ל להכין את רשימות חיילי המי- לואים של התחנה, ומשתתפים-אורחים בתוכניות ולהעבירה אל שר הביטחון לבי- קורת.

מילחמת-הלבנון פתחה תקופה של חיי- סול חשבוניות על רקע פוליטי במדינה כיר- לה. אחד המקומות הראשונים שנפגעו היה תחנת-השידור הצבאית, שלמרות קשריה ההדוקים לצבא ולמשרד-הביטחון, היא היתה אי של שפיות, ושל חידושים רדיופרי- ניים מרתקים.

בפרוץ המלחמה גייסה התחנה הצבאית את טובי אנשי-התיקשורת בארץ, כדי לקבל דיווחים אמנים ורציניים מהשטח. על ה- מתחולל בלבנון ועל הילכיה-הרוח בקרב הלוחמים. למרות שבמרבית הדיווחים היתה תחושה של איזון, הרי שמיספרי הצנזור